

ΠΟΥΔΙΑ

(Η ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΟΡΦΑΝΗ)

Τεύχος 43ον

'Η Δελέ τὸν λαξευτάξει σοδερή καὶ ἀμέως εἶπε :

— Πηγαίνουμε γιατὶ ἡ ὥρα περγάν.

— Θέλετε νὰ πάρουμε ζεῦκαντά;

— Προτιμῶ γὰ περιπατήσων.

— Εὔτρασαν κάτω ἀπὸ τὴν Α-

χρόπολη ἀμίλητοι.

— Γιατὶ δὲ μιλάτε — ρώτησε

ἡ Δελέ.

— Δὲ δρήσω τι νὰ εἰπῶ —

ἀπάντησε εἰλικρινῶς Δάζηρος.

Βλέποντας πώς οἱ υπάνθιμοι

ποὺ διάστηκε νὰ κάνει, ἀφή-

καν ἀπράγη τὴν Δελέ, ἔχεις

καὶ θάρσος καὶ σκοτώ.

— Αὐδήγηκαν στὸν ἱερὸν δράχο.

Πάτησαν στὸν Πατερώνα,

στάθηκαν στὸν Ἐρέχθεον καὶ

θάμασαν τὶς Καρυάτιδες.

— Τὴν Δελέ ἔξηγουσε τὸ κάθε

τι μὲ θυματοτῆς εὐχέρισ. 'Ο

Δάζηρης ἔμισε ἄσκουε καὶ δὲν

ἀκούεις. Βρυθνιμὰ τὸν εἰχε-

καὶ καίνες δῆμις ὡς φυγή.

— Καὶ τοῖς διαφορετικῷ φόρ-

τωμά τοῖς προσποτίσεις προσ-

θύσεις νὰ διαλειπεῖ τὸν παγυ-

μέρα που κρυστάλων ἀνάμε-

σα τοὺς.

— Ήλπατε — εἴπε στὸν Δάζη-

ρη καὶ τὸν ἔφερε στὴν ἀρχὴν τοῦ δράχου. — Άπο δὲν μπορού-

με νὰ ίδομε καλλιέργει τὴν

Ἀθήνα. Κάτω ἀπλούσταν ἡ-

λιόλιοτη ἡ πρωτεύουσα. Καὶ

οἱ θυμωποὶ στοὺς δρόμους τῆς

φρίνοντας τιποτές διντά κινούμενα. — Απέναντι ἐπιβλητι-

κούς φάνταξε ὁ Δαζηρής.

— Ή δελέ στήλωσε τὰ μάτια

πρὸς τὰ ἔκει καὶ εἴπε σά για

μονολόγους:

— Λαμπρού μεγαλοπρεποὶ γείτο-

νες. 'Ο ἔνας ούμβριος τῆς αἰώ-

νιότης τῆς φύσεως καὶ ὁ ἄλ-

λος τὸν ἀνθρώπουν πενθεύ-

τας. 'Ο ἔνας μὲ τὸν προϊστο-

ρικούν αἰλούς φορτωμένος καὶ

ὅλος μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ πολιτισμοῦ.

Μαὶ σὰ νὰ συνήρθει ἀπὸ τα-

ρικαστικῶν τῆς στιγμῆς στοχα-

σμούς πρότεινε:

— Πάμε κι' ἀπὸ τὸ δέλλο

μέρος:

— Αὐτὸς καὶ ἀντίκρυσαν γαλή-

νια τὴν θάλασσαν καὶ μικρά

πλεύμενα ποὺ ἐμπίστησαν μὲ

τὸ πεταλούδες ὀρθοκελι-

μένες μὲ ἀπέραντο λουλακι-

κούς.

— Οἱ Δάζηρης ἔσκυψε ἀπὸ τὸ

χειλὸν τοῦ δράχου καὶ κυττάκις

κάτω:

— Ζαλίζεται κανεὶς νὰ κυτ-

τάξει, εἴτε.

— Απὸ δῶ πέφουν σὲ ἔρω-

τευμένοι καὶ σκοτώνονται,

φάνεται.

— Γιὰ φαγτάσουν ἀπόφαση —

χαυμωγέλασε εἰρωνικά ὁ Δά-

ζηρης.

— Εὐτύχισμονεις ἔκεινοι ποὺ

ἔνοιωσαν τὴν ἀγάπην. Γιατὶ

καὶ τὸ θάνατον νὰ τοὺς ὀδήγη-

γησεις πρότεινε;

— Τοῦτο εἴπεις ἡ Δελέ καὶ

τοῦ εἴπει:

— Πάμε νὰ φύγουμε.

— Γιατὶ τὸ δόστοις γρήγορα; εἰνε

τόσο ὥραιτε ἔσθι.

— Ναι... Μὰ ἡ ὥμορφια τῆς

φύσεως δὲν είναι για ὀλούς.

Κάνεις ἀλλούς νὰ χαρίωνται

καὶ ἀλλούς νὰ πονούν.

— Καὶ γιατὶ νὰ ὑπάρχουν

ἄνθρωποι ποὺ πονούν στὴν ὥ-

μορφή της;

— Γιατὶ δὲν δρίσουν τὸ

θεῖο δέρο ποὺ ισούς γι' αὐτὸ-

ς γεννήθηκαν. — Αὐδήρωποι πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζουν

μὲ ζωτικά πτώματα ποὺ ἡ

ψυχὴ τους θοργάζει, γιατὶ είνε

ἄκρως ἀταφές. Καὶ δὲν δύ-

γούνται ποὺ δύνεται ποτὲ δυνατός,

— Γιατὶ δὲν δρίσουν τὸ δέρο

πού ισούς γι' αὐτὸς γεννήθη-

καν. — Αὐδήρωποι πού πονού-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη, μούζου-

νται μὲ ζωτικά πτώματα πού

ζούνται χαρίτες ἀγάπη,